

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. oktobra.

Blagoslovitev novega mostu. »Sl.

Narod« je prinesel sinoči sledečo notico: »Ljubljanski knezoškof je odklonil blagoslovljenje novega mostu, ki se dne 4. t. m. izroči javnemu prometu ter je kršen na ime cesarja Frana Josipa. Na to je naš magistrat, ako smo prav poučeni, naprosil šempeterskega župnika, da on blagoslovljenje prevzame, in ta se baje ni branil, kakor se je branil gosp. Anton Bonaventura . . . Konec »Narodove« notice je bil konfisciran. — To poročilo je neresnično. Presvetli g. knezoškof ni bil niti naprošen, da bi osebno blagoslovil most.

Dobil je sledeče pismo: Štev. 33773. Presvetlemu g. dr. Ant. Bonaventuri Jegliču, knezoškofu v Ljubljani. V petek dne 4. okt. po cesarjevi maši v prvostolnej cerkvi izročil se bode cesar Franc Jožefov jubilejski most prometu. Zgodilo se bode to slovesno ob navzočnosti načelnikov javnih uradov. Ker je mestnega magistrata želja, da se most blagoslovi, dovoljuje si uljudno prošnjo, da bi presvetli g. v to privoliti, glede blagoslovljenja mostu vse potrebno odrediti in mestni magistrat o tem — ako mogoče še do konca tekočega tedna — obvestiti blagovolili. Magistrat stolnega mesta Ljubljane, dne 26. sept. 1901. Župan: Ivan Hribar m. p.

Nato je dobil mestni magistrat sledeči odgovor: Štev. 3711. Slavnemu mestnemu magistratu v Ljubljani. Z ozirom na tamosnji cenjeni dopis z dne 26. t. m. štev. 33773 se javlja slavnemu mestnemu magistratu, da se je h krati naročilo župniku pri sv. Petru v Ljubljani, v čegar župnijo spada novi cesar Franc Jožefov jubilejski most, naj glede blagoslovljenja tega mostu vse potrebno odredi. Kn. šk. ord. v Ljubljani, dne 28. sept. 1901. J. Flis, generalni vikar.

G. župniku Malenšku se je pa naročilo: Št. 3711. Č. g. Mart. Malenšku, mestnemu župniku pri sv. Petru v Ljubljani. Mestni magistrat ljubljanski sporoča z dopisom z dne 26. t. m. št. 33773, da se bo v petek dne 4. okt. t. l. po cesarski maši v prvostolni cerkvi izročil cesar Franc Jožefov jubilejni most prometu in sicer slovesno, ob navzočnosti načelnikov javnih uradov. Ker mestni magistrat želi, da se most blagoslovi, in ker novi most spada v

Vašo župnijo, se Vam daje to na znanje z naročilom, da ustrezete izraženi želji in v ta namen vse potrebno odredite. Kn. šk. ordin. v Ljubljani, 28. sept. 1901. J. Flis, generalni vikar.

G. župniku se je uročil odlok v nedeljo 29. sept., magistratu pa v ponedeljek zjutraj. Nato šele je prišel magistratni tajnik dvakrat informirat se glede blagoslovljenja k g. šempeterskemu župniku, kateremu je ta povedal, da bo blagoslov izvršil on ob asistenci gg. kapelanov. Magistrat torej ni prosil gosp. župnika, da most blagoslovi.

Iz tega se vidi, da se knezoškof ni branil, ampak je ustregel želji županovi. Da se pa nenaprosen ne bo ponujal in usiljeval, je pač jasno. Pred letom dni je bil Hribar najuljudneje povabljen na katoliški shod. On je pa grdo zavrnil v javnem pismu to uljudno vabilo. Sledil je od liberalcev vprizorjeni škandal, ko je pijana tolpa z žvižganjem in vpitjem hotela preprečiti slavnostni sprevod v proslavo petdesetletnice Njegovega Veličanstva. V svojem govoru v Mestnem domu je Hribar obžaloval, da so škofa tako slovesno sprejeli, ko je prišel v Ljubljano. Še celo to je rekel, da škof »v svojih pastirskih listih quasi proglaša, da klerikalci sploh — pa naj so še večji grešniki — greha storiti ne morejo, med tem, ko tisti, ki ne poznajo hinavstva, in katere on imenuje liberalce, nepretrgoma v grehih žive«. Hribar je o našem škofu rekel, »da si je dal izviti iz rok višje pastirstvo od ožlindranega dr. Ivana Šusteršiča, in dandanes na stolici sv. Maksima pravzaprav ne sedi dr. Anton Jeglič — samozvani Bonaventura — temveč dr. Ivan Šusteršič«. Hribar se je nato spravil

nad rimski obred, nad isti obred, v katerem se bo novi most blagoslovil. Ko se je pred nekaj dnevi slovesno blagoslovila nova dekliška šola, je Hribar ob tej priložnosti vpričo g. kanonika Zamejca udrihal po katoliško-narodni stranki in hvalil Rousseaua! Kako ostudno je »Narod« pisal o našem škofu! Sramotil in smešil ga je na vse mogoče načine. Ker je »Narod« glasilo Hribarjeve stranke, je pač čudno, da zdaj hočejo, da bi isti škof pomnoževal sijaj pri slavnosti, pri kateri se zna dogoditi r a v n o t o, kar se je dogodilo v dekliški šoli. Dinastično čustvo našega presv. gospoda knezoškofa je vzvišeno nad vsakim dvomom in se je nebrojnokrat pokazalo. Tega pa nihče ne more zahtevati od presvetlega, da bi se izpostavil eventualnim inzultom, kar je v Ljubljani zdaj prav lahko mogoče. Da bi v škofijskem ornatu moral poslušati še eventualne napade nase ali na katoliško-narodno stranko, tega tudi ni dolžan. — Župan Ivan Hribar je v svojem govoru rekel o duhovstvu rimskokatoliškega obreda (med katero spada tudi ljubljanski knezoškof): »Ko bi Kristus dandanes na svet prišel in videl, kako njegovo ime zlorablajo, gotovo bi vzel v roko bič in jih zapodil iz templja, kamor so se sami vsilili in katerega so brezpravno zasedli; zapodil bi jih tje, kamor spadajo«. To je rekel župan ljubljanski! Mi sicer te besede smatramo kot eno najbolj neumnih fraz, kar se jih more izreči, a priznati mora tudi Hribar, da ljubljanski knez in škof ne bo vrgel svojega dostojanstva pred noge možu, ki tako govori! — Pričakujemo, da mestni magistrat popravi »Narodove« neresnice.